Recensie 'De jacht op het recht' Inez Weski

Gepost in Recensies

Dit boek is met passie geschreven. Inez Weski behoort tot de toonaangevende strafrechtadvocaten van ons land. De titel 'De jacht op het recht' neemt de lezer mee op een tocht door de toepassing van het strafrecht, waarbij Inez Weski aan geen probleem voorbijgaat. Daarbij staat de vraag voorop: Wiens recht wordt eigenlijk gediend? Hoe ver staan we af van de oorsprong van het strafrecht, gij zult niet doden, of stelen, het oog om oog, tand om tandpincipe. Is het recht een abstract geheel van normen neergelegd in dode letters of meer een flexibele zweep om een bevolking in bedwang te houden. Wat is de rol van de eenzame advocaat in dit geheel? Is dat de laatste strohalm in de storm van het proces, de volkswoede, het verlaten van de rede? Inez beschrijft haar leven als strafpleiter slalommend en mijmerend door een woud aan politieke, juridische en logistieke obstakels van de laatste anderhalf jaar. Ze beschrijft zichzelf als een soort woudloper met de blik van een sluipschutter.

Geen wonder dat men haar beschrijft als een pitbull in toga, kennelijk doelend in positieve zin, op haar vasthoudendheid. Bij haar relaas heeft ze zich beperkt door een selectie te maken en was ze natuurlijk gehouden aan haar geheimhoudingsplicht. Ze heeft daarbij gemeend in dit boek de binnenkant van het recht, van haar beroep te belichten in het schijnsel van hetgeen zich erbuiten afspeelt. Weski beschrijft een overheid die zichzelf onaantastbaar maakt met het bemoeilijken van procedures tegen de staat en het inzicht krijgen in het functioneren ervan. In Nederland verhoogde men het griffierecht, verlaagde men de advocatenvergoedingen, sloot gevangenissen en zoals Weski stelt ging men over tot het oppotten van gedetineerden. Daarnaast komt het steeds vaker voor dat opsporing wordt uitbesteed en dus buiten het zicht van de controle plaatsvind. Met als gevolg dat steeds meer mensen ten onrechte vastzitten. Dat leidt er weer toe dat heel veel tijd verloren gaat in strafzaken aan het reconstrueren van het strafrechtelijk onderzoek en het rechtzetten van fouten in berekeningen of van allerlei speculatie, die het gebrek aan onderzoek of aan inzicht in de materie van de onderzoekers moesten dekken. Het probleem zit volgens Weski in de menselijke factor die namelijk in de verhouding overheid en burger een stortvloed aan gegevens moet verwerken en ze vooral vaak misinterpreteert. De bezuiniging op rechtbanken betekent dat mensen een dagreis moeten plannen om een rechtbank te bezoeken. Daarnaast wijst ze erop dat politiediensten vooral worden bemand door steeds lager opgeleiden of uitbesteed aan buiten elke

parlementaire of rechtelijke controle opererende derden. Volgens haar verkeert de wereld in toenemende mate in een tijdperk van het doorbreken van de scheiding der machten. Zonder rechtsstaat als ziel bestaat er geen *rule of law*, geen derde dimensie van mededogen. Dan is er slechts niemandsland, zoals de geschiedenis steeds weer en weer leert. Inez Weski wil met haar boek en de door haar aangehaalde zaken niet betogen dat het gehele opsporingsapparaat uit kwaadaardigen bestaat. Ze tracht slechts aan te tonen dat een rechtssysteem steeds weer moet zorgen voor veiligheidszones voor een eerlijk strafproces, voor waarborgen tegen het gevaar van de kuddegeest, de blindheid, de menselijke fouten, die inherent aan een speurtocht naar een schuldige zijn. Er moet dus minimaal afstand worden gecreëerd. Elke strafzaak verdient naar haar mening een volledige waarheidsvinding.

Titel: De jacht op het recht

Auteur: Inez Weski

Uitgeverij: Querido ISBN 9789021455136 € 18,99

bron: blikopdewereld.nl

2015